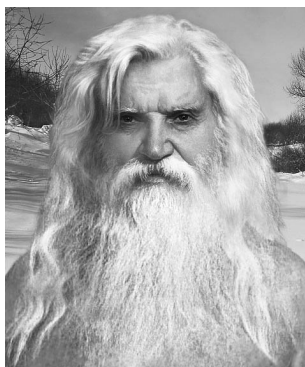

О. О. Стойка, О. І. Горбачук, В. Г. Чмут

Іванов Порфирій Корнійович

ІВАНОВ Порфирій Корнійович (08(20). 02. 1898, с. Оріхівка Слов'яносерб. пов. Катеринослав. губ., нині Лутугин. р-ну Луган. обл. – 10. 04. 1983, х. Верхній Кондрючий, нині с. Кондрюче Свердлов. р-ну Луган. обл.) – засновник ідеї та практичного вчення про еволюцію свідомості людини. Народився у багатодіт. шахтар. родині. Підлітком розпочав трудове життя. Ставши свідком страждань і загибелі людей під час 1-ї світової війни, воєн. дій 1918–20, масового голоду та епідемій, дійшов думки, що причиною усіх людських бід є війна з природою, нерозуміння людиною свого призначення. 25 квітня 1933 висунув ідею про необхідність еволюції свідомості людини, в основі якої – любов до природи, повітря, води, землі, людей і, найголовніше, до свого Творця, усвідомлення внутр. єдності з яким докорінно перебудує світогляд людини, а життя на Землі набуде нової якості. Відтоді І. став живим уособленням своєї ідеї. З довір'ям і любов'ю ішов назустріч природі: відкритим тілом терпів лютий мороз, купався в холодній воді, за будь-якої погоди ходив босоніж, тривалий час не їв і не пив. Через суворі випробування, в терпінні і праці, він постав людиною якісно новою, носієм і виразником одвіч. джерела здоров'я та життя. І. почав допомагати людям, повертати їм здоров'я, давав прості поради, які пізніше оформив у 12 правил «Детка». Гол. для нього – людина з її проханням і бажанням бути здоровою. Пробуджені до життя люди з вдячністю назвали І. Учителем, Богом землі. Великих зусиль він докладав до сусп. визнання своєї ідеї: часто їздив до Москви, спілкувався з людьми, виступав у різних аудиторіях, звертався до багатьох інстанцій – від рай. газети до ЦК КПРС, – пропонуючи свій практ. досвід відомим представникам рад. науки, медицини, освіти. Просив надрукувати його праці про природне оздоровлення і виховання нової людини, однак з боку влади терпів нерозуміння та переслідування, загалом 12 р. перебував у тюрмах та психіатр. лікарнях МВС СРСР. У 1970-х рр. зріс інтерес до особистості І. та його

ідеї: люди зверталися до нього із запитаннями. 1971 у Верхньому Кондрючому побудовано дім, в який і нині може приїхати кожний, хто цікавиться вченням І. Тут від серед. 1970-х рр. жив і працював І., зустрічався з ученими, журналістами, приймав людей, описував у зошитах своє життя та вчення, занотовував думки про майбутнє (залишив понад 200 зошитів), створив «Гімн», у якому виразив свою ідею. Після публікації ст. С. Власова «Експеримент длиной в полвека» у ж. «Огонек» (1982, № 8) І. одержав листа з Міністерства охорони здоров'я СРСР із вдячністю за його працю. Наприкінці 1980-х рр. вчення І. поширилося в суспільстві. Вперше у наук. світі його представлено на Всесоюз. наук. читаннях до 125-річчя від дня народж. В. Вернадського (Київ, 1988). На ВДНГ СРСР (Москва, 1988) та УРСР (Київ, 1989) відкрито експозиції, присвяч. природ. оздоровленню людини за системою І. У 1990-х рр. у багатьох містах України і близького зарубіжжя організовано мед., пед., наук.-практ. та молодіжні конференції. Так, 1992 у Києві за підтримки Мін-в освіти та охорони здоров'я України відбулася 1-а наук.-практ. конф. «Зберегти життя на Землі. Система природного оздоровлення Вчителя Іванова». Створ. наук.-популярні фільми «Я той, хто в мені» («Київнаукфільм», 1991), «Живе життя» («Центрнаукфільм», 1993), «Я життя запропонував» («Леннаукфільм», 1994), «Щоб жити...» («Київнаукфільм», 1998). У Свердлов. краєзнав. музеї від 1994 щорічно експонується темат. виставка «Я життя запропонував людям», яку також представлено в Міжнар. центрі культури і мистецтв «Укр. дім» (Київ), Центр. будинку художника (Москва; обидва – 1995), Нац. музеї історії України (Київ, 1996) та в усіх областях України, а також у Міжнар. виставк. центрі «Deutsche Messe» (м. Ганновер, Німеччина, 2001). Численні конференції, лекції в навч. закладах, лікарнях, в'язницях, радіо- і телепередачі, фотовиставки тривали до 2000. Нині в Україні, РФ, Білорусі, Казахстані та ін. країнах близького і далекого зарубіжжя живуть люди, що дотримуються практ. порад І., осмислюють його ідею та життєвий шлях. І. став особистістю, велич і масштаб якої тільки належить усвідомити. Це життєвий подвиг людини, що здійснила небувалий крок в еволюції свідомості, ціною неймовір. зусиль вторувала шлях до нового горизонту життя на Землі.

Рекомендована література

1. Чмут В. Г. Уроки Порфирія Іванова «Це-буде, і неодмінно буде!» // СВ. 1993, 19 жовт.;
2. Природне оздоровлення людини за системою Учителя Іванова: Мат. наук.-практ. конф. мед. і пед. працівників України, 24 жовтня 1992, Київ. Дн., 1994;
3. Ткаленко Л. В., Горбачук О. І., Степанюк Л. М. «Я життя запропонував людям» // ГУ. 1995, 25 лют.;
4. Вони ж. Ми обов'язково навчимося жити // Там само. 1996, 6 верес.;
5. Вони ж. Щоб у подальшому всім людям жити // Там само. 1998, 17 жовт.;
6. Учитель Иванов. Жизнь и учение. Дн., 1996;
7. Учитель Иванов: История Паршека. 100 лет со дня рождения. Москва, 1998;
8. Бронников А. Ю. Учитель Иванов: Его дорога. Москва, 2006.

Бібліографічний опис:

Іванов Порфирій Корнійович / О. О. Стойка, О. І. Горбачук, В. Г. Чмут// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14387>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).